

[Hans Jørgen Holm]

den måde, hvorpå ordningen har fungeret. Når det er gået, som det er, med denne ordning, hænger det sammen med, at ministeren ikke har undtaget løsarbejdere. Og når man så samtidig tager det sene tidspunkt, hvor cirkulærerne blev udsendt, i betragtning, er den nuværende situation ikke så overraskende.

Vi finder også, at det er rigtigt med opstramningen af medlemsancienniteten og med dimittendreglen.

Jeg skal blot nævne, at besparelsen på 600 mill. kr. bliver reduceret med ca. 200 mill. kr. som følge af forventede udgifter til bistandshjælp.

Sammenfattende skal jeg oplyse om den samlede pakke, at der er forslag, vi gerne vil stemme for, og der er forslag, vi vil stemme imod, hvorfor venstre vil afholde sig fra at stemme til arbejdsministerens forslag her ved tredjebehandlingen. Men der ligger ikke heri nogen form for accept af den foreslåede reguleringsordning af dagpengenes maksimumssats.

Græthe Fenger Møller (KF):

Dette lovforslag indeholder, som jeg allerede sagde under førstebehandlingen, både skidt og kanel. Vi finder, at der er gode elementer i det, og vi finder, at der er dårlige elementer i dette lovforslag.

Vi finder, at det er vigtigt, at reglerne omkring arbejdsgiverbetaling i forbindelse med ledighed omkring visse helligdage ophæves. Det var et problem, som det konservative folkeparti allerede gjorde opmærksom på, dengang regeringen for ikke så længe siden kom med dette forslag. Nu har det altså vist sig, at vi havde ret, og det er vi selvfølgelig glade over at regeringen har erkendt.

Vi har konstateret, at selv om vi ikke ved andenbehandlingen fik flertal for vores ændringsforslag om at ændre ikrafttrædelsesdatoen for den del af dette lovforslag, der vedrører bestemmelsen om, at man i fremtiden skal have været medlem af en A-kasse i 1 år imod nu ½ år for at kunne opnå ret til arbejdsløshedsunderstøttelse, var der dog et meget bredt udsnit af folketinget, der var enige med os i, at man ikke bør lovgive med tilbagevirkende kraft.

Vi har også bemærket, at regeringen ikke har kunnet tilbagevise de ting, vi sagde under

førstebehandlingen om, at der er en meget vigtig sammenhæng mellem lønudviklingens størrelse og dagpengenes regulering, og det mener vi fortsat. Vi skal derfor beklage, at vores ændringsforslag på dette område ikke blev vedtaget.

Regeringen har sagt, at dette lovforslag, når det bliver gennemført, vil medføre en del besparelser i dagpengeudgifterne – der står i bemærkningerne til lovforslaget godt 705 mill. kr. årligt. Jeg vil som tidligere sætte et spørgsmålstegn ved, om dette kommer til at holde stik. Jeg mener, at regeringen har overvurderet dette. Vil der ikke i stedet for ske det, at den besparelse, man eventuelt opnår ved gennemførelsen af dette lovforslag, blot får den virkning, at kommunerne får større merudgifter ved, at de bliver tvunget til at yde mere i bistandshjælp, således at der ikke for det offentlige ud fra en samlet betragtning bliver tale om nogen mindreudgift?

Jeg skal derfor meddele, at det konservative folkeparti, fordi der er disse blandede elementer i lovforslaget, vil undlade at stemme til lovforslaget.

Lawaetz (FP):

De to foregående ordførere har gjort opmærksom på, at der både er skidt og kanel i dette lovforslag. Jeg bliver nødt til at nævne – jeg har gjort det før – at arbejdsministeren igen udviser verdensmesterskab i at blande sådanne lovforslag sammen. Altså, det kan være en elskværdig kritik. Det kan også være ros for stor politisk sans, idet man her næsten har indtrykket af, at arbejdsministeren, når han er i tvivl om nogle ting – han skal jo også have sin egen gruppe til at gå med på det – tager en høj hat og putter plusser og minusser i den, så han har et lille plus tilovers, og så kommer det ned i salen. Og dér har arbejdsministeren jo en fordel fremfor alle andre partier: han ved, når han kommer herved, at i hvert fald hans eget parti står bag.

Derfor må jeg måske tillade mig at sige, at det bliver sværere for arbejdsministeren, når han skal ud og forklare det, som visse mennesker vil kalde minusser, f. eks. et års medlemskab af et fagforbund. En måned skal det f. eks. vare, inden de uddannede kan få understøttelse. Det får arbejdsministeren meget sværere ved at forklare end vi andre.